

RADA FEDERACJI UKONSTYTUOWANA

25 stycznia br. ukonstytuowała się Rada Federacji Organizacji Przedsiębiorców Geodezyjnych oraz odbyło się pierwsze posiedzenie Rady. Prezesem Rady Federacji został Waldemar Klocek (na zdj.) – przewodzący Polskiej Geodezji Komercyjnej skupiającej największe firmy geodezyjne w kraju, a jednocześnie prezes zarządu OPGK Olsztyn.

Rada Federacji liczy 9 osób. Prezydium Rady Federacji tworzą prezesi poszczególnych organizacji: Waldemar Klocek (PGK), Wojciech Matela (Geodezyjna Izba Gospodarcza), Sławomir Leszko (Zachodniopomorska Geodezyjna Izba Gospodarcza). Pozostałymi członkami Rady są: Jerzy Sołtys, Wojciech Frankowski (PGK); Bogdan Grzechnik, Marek Ziemak (GIG), Stefan Balcer, Jan Malicki (ZGIG).

W ciągu najbliższych tygodni Rada Federacji przeprowadzi akcję informacyjną w instytucjach i urzędach centralnych realizujących zadania związane z geo-

dezją, w ramach której zaprezentuje cele i priorytety Federacji. Planowana jest również seria spotkań z szefami odpowiednich resortów i instytucji. Jednocześnie Rada Federacji deklaruje chęć współpracy z władzami geodezyjnymi przy tworzeniu nowego prawa geodezyjnego i przepisów o kogeodezyjnych, a także ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich.

Federacja jest porozumieniem trzech organizacji geodezyjnych, mającym na celu m.in.: ● reprezentowanie i ochronę interesów zawodowych członków Federacji wobec organów władzy, administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego, związków zawodowych oraz innych instytucji i organizacji, ● uczestnictwo w pracach legislacyjnych związanych z problematyką geodezji i karto-

grafii oraz działalności gospodarczej, ● ujednoczenie stanowisk organizacji w dialogu społecznym prowadzonym między organami władzy a przedsiębiorcami oraz przedsiębiorcami i pracownikami, ● podnoszenie prestiżu firm geodezyjnych i kształtowanie zasad uczciwej konkurencji.

Porozumienie zawiązано 10 listopada 2006 r.

w Gdańsku. Biuro Federacji mieści się w siedzibie Polskiej Geodezji Komercyjnej w Warszawie.

KPK

KARTOGRAFIA PRASOWA

Tematem kolejnego zebrania otwartego Katedry Kartografii Uniwersytetu Warszawskiego (8 stycznia) była „Rola technologii w kartografii prasowej”. Dr Paweł Kowalski (KK UW) przypomniał, że w br. będziemy obchodzić 205. rocznicę ukazania się pierwszej mapy w prasie („Times”, 1802 r.). Natomiast pierwszą mapę na łamach prasy polskiej opublikowano w 1840 r. w „Kurierze Warszawskim”. Przy produkcji map prasowych stosowano początkowo skład zecerski, technikę drzeworytu (aż do końca XIX wieku), następnie linotypy (pierwszy raz w Polsce w drukarni Franciszka Gronowskiego w 1903 r., później wykorzystywano ją aż do lat 90. XX wieku). Większe zakłady poligraficzne miały pracownie cynkograficzne. W Polsce pierwsza tego typu pracownia powstała w 1897 r. w zakładzie Bolesława Wierzbickiego. Początkowo maszyny drukujące napędzane były siłą mięśni ludzkich, później wkroczyła mechanizacja. Pierwszą w Polsce maszynę rotacyjną, która znacznie przyspieszyła druk, zakupił w roku 1878 „Kurier Warszawski”. Przez wiele lat drukowano mapy jednokolorowe, później zaczęto wprowadzać dodatkowy kolor, jednak znacznie wydłużało to czas produkcji.

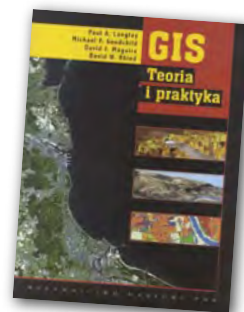
Charakterystyczne dla tamtych czasów były też przebiecia druku, które zmniejszały czytelność map. Początek lat 90. ubiegłego wieku to w poligrafii całkowicie nowa epoka. Zastosowanie komputerów i druku offsetowego, który zastąpił technologię typograficzną (tzw. druk wypukły), było krokiem milowym w rozwoju kartografii prasowej. W Polsce od 1993 r. nastąpił lawinowy wzrost liczby tego typu publikacji. Drukowanie kolorowych map przestało stanowić problem. Niestety, w ostatnim okresie pogarsza się jakość papieru, co negatywnie wpływa na czytelność publikowanych map. Dr Paweł Kowalski wspominał też o najnowocześniejszych technologiach stosowanych w poligrafii, takich jak CtF (Computer-to-Film) czy coraz częściej wkraczającej na rynek prasowy CtP (Computer-to-Plate). Wszystkie techniki druku były zilustrowane przykładami, głównie z prasy codziennej. Ciekawostką stanowiła publikacja jednego z polskich dzienników ze stycznia 1931 r. opatrzona mapą, na której zaznaczono planowany przebieg autostrady z Krakowa do Zakopanego, a także pionowy przekrój planowanej linii metra umieszczony w publikacji z lutego 1950 r.

AW

LITERATURA

GIS. TEORIA I PRAKTYKA

Nakładem Wydawnictwa Naukowego PWN ukazała się książka „GIS. Teoria i praktyka” (tytuł oryginału: „Geographic Information Systems and Science”). Jej autorami są eksperci w dziedzinie GIS: Paul A. Longley, Michael F. Goodchild, David J. Maguire i David W. Rhind. Przekład z języka angielskiego wykonał Maciej Lenartowicz, Artur Magnuszewski (który zajmował się również redakcją naukową), Piotr Werner oraz Dariusz Woronko. Książka jest obszerną publikacją (540 stron) dotyczącą systemów geoinformacyjnych (takiego terminu używają polscy tłumacze w odniesieniu do GIS). Podzielono ją na pięć części, w których omówiono zagadnienia dotyczące historii, rozwoju i zastosowań GIS, właściwości danych przestrzennych, techniki ich przetwarzania, analizy, a także metody zarządzania systemami geoinformacyjnymi. Autorzy tłumaczenia jako podstawę uściślenia terminologii przyjęli leksykon opublikowany przez Polskie Towarzystwo Informatyki Przestrzennej. Książka jest wprawdzie podręcznikiem akademickim, ale zainteresuje również szeroki krąg czytelników. Powstała z przeznaczeniem na rynek amerykański, jednak jej ogromne powodzenie sprawiło, że jest obecnie wykorzystywana w wielu krajach. Pozycja jest już dostępna również w sklepie GEODETY (www.geoforum.pl).

PJ, AW